

Egyszülős család

A családdá, szülővé válás, a szülői szerepek, feladatok kialakítása önmagában is jelentős változás a párok életében. **A szülővé válás nemcsak az egyén, hanem a párkapcsolat és a tágabb környezet számára is rengeteg változást hordoz, mindenki új életciklusba kerül, új feladatokkal szembesül.**

A gyermek megszületése után a fokozott fizikai igénybevétel mellett a szülőknek mind egymással, mind szüleikkel újra kell értelmezni a kapcsolatukat.

Különösen nehéz az a helyzet, amikor egy édesanya egyedül vár gyermeket, vagy egy szülő egyedül marad egy újszülöttel, csecsemővel.

Az egyszülős családok nagy része nem a gyermekvárás és a születés körül "keletkezik", minden életkorban és élethelyzetben vannak felbomló és újjáalakuló családok, de egyre nő azoknak a száma, akik a kezdetektől fogva egyedül nevelik gyermeküket.

Egyedül nevelők Kik is ők?

A csoporthoz tartozást több kiváltó ok mentén érdemes szemügyre venni, hiszen ez a családforma ugyanúgy lehet **válás, megözvegyülés**, mint tudatos **egyedüli gyermekvállalás** eredménye. Idetartozik még egy olyan, egyre növekvő számú csoport is, akik a tapasztalatok alapján egyre többen vannak: olyan családok, ahol az **egyik szülő, többnyire az édesapa, gazdasági okokból kifolyólag külföldön vállal munkát**, és a gyereknevelés, a családi élet hosszabb-rövidebb ideig tartó működtetése az édesanyára marad.

A kiváltó okoktól függetlenül e családok tagjai hasonló nehézségekkel kerülnek szembe nap mint nap.

Ma Magyarországon körülbelül **800 ezren** élnek valamilyen módon egyszülős családban.

Mi jellemzi az egyszülős családokat?

Többnyire az **anya neveli** a gyerek(ek)et, és jóval alacsonyabb a gyerekszám ebben a csoportban. A társadalom egyik leghátrányosabb helyzetű csoportjaként tekinthetünk e családokra. A gyermeküket egyedül nevelő nők (a világon mindenhol) fokozott **szegénységi kockázatnak** vannak kitéve. Az egyedüli döntéshozatal és folyamatos felelősségvállalás eredményeként, mind az anyák, mind a gyermekeik nagyobb **mentális terhelésnek** vannak kitéve.

Az egy szülővel élő gyerekek között jellemzőbb a **rosszabb iskolai teljesítmény, a korai vagy neheztett leválás**.

Jellemző továbbá, hogy minél idősebb korosztályt vizsgálunk, annál magasabb azoknak az aránya, akiket egy szülő nevel. A 15-18 éves korosztályban már minden ötödik gyerekről elmondható, hogy egyszülős családban nevelkedik.

Területek, amikkel foglalkozni érdemes

- a különélő szülő szerepe/hiánya
- az elfogadás, támogatás megszerzése a tágabb családi környezetben
- a szülő-gyerek konfliktusok folyamatos kezelése (pl. nehezített vagy drasztikus leválás)
- a hiányzó férfi vagy női minta miatti büntudat oldása
- a szociális támogató közeg (pl. pedagógusok, egészségügyi szakemberek) szerepének megerősítése
- büntudat, stigma kezelése mind az egyedül nevelő szülőben, mind a gyerekekben
- a szülő megerősítése új párkapcsolat kialakítása érdekében (pl. stabil önkép, pozitívabb esélyek)
- a gyerekek támogatása, hogy későbbi önálló életükben ne legyen stigmatizáló a saját múlt, ne "féljenek", tartsanak a párkapcsolatoktól.

Támogatás

Az egyszülős családok folyamatos támogatása, önszorgató csoportokon, valamint olyan konzultációs szakembereken keresztül, akik őket családként kezelik, mindenképpen hosszú távú előnyöket hordoz az élet minden területén: az egészségügytől kezdve az oktatáson át a munkaerőpiaci helyzetig.

Ebbe a rendszerbe fontos bevonni – legalább a tájékoztatás mértékéig – a családot, a gyereke(ke)t körülvevő egészségügyi, szociális szakembereket, a pedagógusokat. Ugyanilyen fontos a családban élő felnőttet megismertetni helyzete kockázataival, tudatosítani erőforrásait és ezek használatára biztatni, valamint aktív közösségi részvétel lehetőségében segíteni.

Egyedül nevelek!
Egyszülős családként is boldogan

JÓL VAGYUNK NÓGRÁDBAN

Európai Unió
Európai Strukturális
és Beruházási Alapok

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

EFOP-5.2.5-18-2018-00011